

ÎNCHEIERE

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Maria Ghervas

examinând cererea depusă de Marcel Smochin privind strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea apelului depus împotriva hotărârii din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva executorului judecătoresc Maxim Romaliischi privind obligarea emiterii și prezentării încheierii de încetare a procedurii de executare și repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă:

La 15 iulie 2021 Marcel Smochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Maxim Romaliischi privind obligarea executorului judecătoresc la emiterea și prezentarea încheierii de încetare a procedurii de executare și repararea prejudiciului moral, precum și constatarea lipsei de acțiuni a executorului judecătoresc în legătură cu cererile depuse la data de 25 septembrie 2019 și 08 august 2020.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la 14 decembrie 2022 Marcel Smochin a contestat-o cu apel.

La 06 februarie 2023 Marcel Smochin a depus cerere de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău, invocând neîncredere în judecătorii Curții de Apel Chișinău, Ana Panov, Angela Braga, Viorica Mihaila, cărora le-a fost repartizată examinarea acțiunii sale, deoarece în perioada anilor 2018 - 2023 a avut pe rol mai multe cauze împotriva executorului judecătoresc Maxim Romaliischi, care neîntemeiat au fost respinse de acest complet.

În opinia apelantului, aceste împrejurări pun la îndoială nepărtinirea judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Ana Panov, Angela Braga, Viorica Mihaila, care ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces și constituie conform art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, temei de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad.

Studiind materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea

de strămutare a cauzei la o altă instanță de același grad, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 43 alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă instanța strămută cauza la o altă instanță dacă există bănuiele că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Aliniatul 4 al aceluiași articol prevede că strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin. (2), lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac.

Curtea de Apel Chișinău a remis cauza la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea posibilității strămutării pricinii la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu argumentele invocate în cererea de strămutare și cadrul legal aplicabil speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele invocate de către Marcel Smochin ca temeiuri de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad, nu pot fi încadrate în temeiul prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, fiind vădit neîntemeiate și declarative. În condițiile speței aceste argumente nu și-au găsit confirmare, fără anexarea probelor concludente și pertinente, ce justifică acest fapt.

Mai mult decât atât, Colegiul observă că, deși, Marcel Smochin a invocat în cererea de strămutare presupuse temeiuri de bănuială de nepărtinire a judecătorilor Curții de Apel Chișinău, An Panov, Angela Braga, Viorica Mihaila, nu a făcut uz de dreptul său procedural de a înainta cerere de recuzare acestora în conformitate cu art. 50 și art. 52 din Codul de procedură civilă.

La aspectul dat, urmează a fi notat că în vederea asigurării dreptului participanților la proces la o instanță de judecată imparțială, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, legiuitorul a prevăzut la art. 50, art. 52 și art. 56 din Codul de procedură civilă dreptul participanților la proces de a înainta cerere de recuzare în baza temeiurilor prevăzute la art. 50 din același cod. Numai în situația când din motivul recuzării și/sau abținerii mai multor judecători ai Curții de Apel Chișinău, substituirea judecătorilor ar deveni imposibilă, instanța ierarhic superioară ar avea dreptul să strămute prezenta cauză la o altă instanță egală în grad, situație ce în prezent nu se atestă.

În acest sens, Colegiul reține prevederile art. 2.5 din Principiile de la Bangalore, care stipulează că judecătorul se va abține să soluționeze orice dosar pe care constată că nu îl va putea judeca într-o manieră imparțială sau în care unui observator rezonabil i s-ar putea părea că judecătorul nu este capabil să judece imparțial. Printre astfel de cazuri, fără însă ca înșiruirea să fie completă, se numără următoarele: cazul în care judecătorul are o predispoziție sau o prejudecată efectivă cu privire la una dintre părți sau în care judecătorul cunoaște personal fapte relevante pentru proces; cazul în care, anterior, judecătorul a avut calitatea de avocat sau a fost audiat ca martor în acel dosar; cazul în care judecătorul sau un membru al familiei sale are un interes economic în rezultatul procesului.

În hotărârea pe cauza Kyprianou împotriva Cypru (73797/01, 15 decembrie 2005, § 121), Curtea a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești după cum urmează: „Curtea reiterează, în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca

instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale. În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

Astfel, Curtea în cauza Piersack împotriva Belgiei (1 octombrie 1982, § 427) face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (a se vedea cauza Grieves împotriva Marii Britanii, 16 decembrie 2003, 57067/00).

În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii acelui complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (a se vedea cauza Castillo Algar împotriva Spaniei și cauza Morel împotriva Franței). Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănuși că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănușială poate fi obiectiv justificată (a se vedea cauza Ferrantelli and Santangelo împotriva Italiei și cauza Wettstein împotriva Elveției).

În cauza Micallef împotriva Maltei, Curtea a constatat că imparțialitatea trebuie evaluată potrivit unui demers subiectiv, ținându-se seama de convingerea personală și comportamentul judecătorului, adică dacă acesta a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale în cauză și unui demers obiectiv, care constă în a stabili dacă instanța a oferit, în special prin compunerea sa, suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea sa.

În acest sens, se reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susținut întotdeauna că a aplicat demersul subiectiv potrivit căruia „un magistrat este considerat imparțial până la proba contrariului” (cauza Le Compte, Van Leuven și De Meyere împotriva Belgiei, § 58).

Raportând aserțiunile expuse supra condițiilor din speță și argumentelor formulate în susținerea solicitării de a strămuta cauza, Colegiul constată din lucrările dosarului că niciunul din judecătorii ce fac parte din membrii completului Curții de Apel Chișinău, căruia i-a fost repartizată prezenta cauză spre examinare, nu a demonstrat părtinire sau prejudecăți personale. Mai mult ca atât, aceștia au oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială în privința imparțialității lor.

Una din garanțiile de imparțialitate este publicitatea atât a procesului de constituire a completelor de judecată, care este plasată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău, cât și a desfășurării procesului de judecată, cu respectarea drepturilor unui proces echitabil, inter alia dreptul de a recuza judecătorii sau după caz de a se abține de la judecată.

În speță, însă, participanții la proces nu au recuzat vreun judecător care participă la examinarea prezentei cauze, precum și nu s-a admis vreo declarație de abținere de la judecată.

Colegiul consideră că în speță Marcel Smochin nu a exemplificat împrejurările

de ordin obiectiv sau subiectiv concludente judecătorilor Curții de Apel Chișinău, ce ar furniza concluzii cu privire la prezența prejudecății, având în vedere că, în spiritul CEDO, orice bănuială de imparțialitate urmează să fie obiectiv justificată. Suspiciunile declarative nu pot servi drept temei de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad pentru judecarea apelului. Respectiv, Marcel Smochin nu a demonstrat că există fapte verificabile care pot pune la îndoială imparțialitatea judecătorilor Curții de Apel Chișinău, care participă la examinarea prezentei cauze.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea depusă de Marcel Smochin cu privire la strămutarea cauzei la altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 43, alin. (2), lit. f) și alin. (4), art. 269-270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de Marcel Smochin privind strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea apelului depus împotriva hotărârii din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva executorului judecătoresc Maxim Romaliischi privind obligarea emiterii și prezentării încheierii de încetare a procedurii de executare și repararea prejudiciului moral.

Cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva executorului judecătoresc Maxim Romaliischi privind obligarea emiterii și prezentării încheierii de încetare a procedurii de executare și repararea prejudiciului moral se restituie Curții de Apel Chișinău pentru examinarea apelului depus de Marcel Smochin împotriva hotărârii din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Maria Ghervas